

Elmquist: Der er ingen grund til at drøfte spørgsmålet om anvendelse af ordet amnesti nærmere. Jeg forstår ved amnesti — jeg har ikke den fuldstændige, stringente definition (*Justitsministeren* [Busch-Jensen]: Men den har jeg!). Ja, det er udmærket, at den højtærede justitsminister har den, men jeg forstår det som en generel eftergivelse af straf og strafs virkninger for ensartede kredse af straffede personer, altså personer, der er straffet for ensartede forbrydelser. Vi har altid, når vi har drøftet spørgsmålet her og i folketinget, også gang på gang, medens jeg var justitsminister, kaldt det amnesti, når vi talte om mildnelse af virkningerne for disse folk, og jeg tror ikke, der sker nogen større skade ved at fortsætte med det.

Den højtærede justitsminister siger, at disse folk er straffet efter straffelovens § 101. Ja, de er straffet, kan man sige, både efter § 101 og efter straffelovstillægget, men de er i hvert fald straffet efter straffelovstillægget, der fastsætter ganske særlige regler, såvidt jeg husker var det i § 6, om fortabelse af en række rettigheder som følge af, at de har begået disse straffbare handlinger i krigstiden ved at stille sig til disposition for besættelsesmagten. Det er altså forseelser, der har en særlig karakter, det er krigsforseelser, og derfor finder jeg, at der er al mulig grund til, at man behandler disse mennesker på en særlig måde. Som jeg sagde i min forespørgsel: de har nu udstået deres straf, der kan være diskussion om, hvorvidt disse straffe har været for strenge og skulle have været mildere, det er der forskellige meninger om, men de har udstået deres straf, de har haft den ubehagelighed hvilende over sig i disse år, at de har mistet en del borgerlige rettigheder. Og da det drejer sig om en særlig art af forseelser, nemlig krigsforseelser, synes mit parti, og synes det radikale parti også, efter hvad jeg forstår, at tiden nu er inde til at tilgive dem helt. Man har jo også været inde på det ved loven af 1947, hvor efter man har tilgivet dem delvis; altså, der er præcedens for, at man går en særlig vej med disse folk, og derfor synes jeg, man skulle gå den vej at tilgive dem helt.

Jeg er ikke tilfreds med justitsministerens svar, at der skal nedsættes en kommission, som skal behandle alle, der er dømt efter straffeloven, under eet. Det tilfredsstillende mig ikke her. Jeg vil have en speciel behandling af disse folk; jeg vil have, at vi nu skal slå en streg over det og sige: nu tilgiver vi jer, hvad I har forbrudt, og hvis justitsministeren ikke vil komme med et

sådant forslag, må jeg forbeholde mig eventuelt at indbringe et privat forslag.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Det lå vel i det, jeg sagde, at jeg vil komme med det forslag, som kommer ud af kommissionsbehandlingen, og det vil være urimeligt at komme med et forslag, før emnet er behandlet.

Jeg tror også, det ærede medlem gør sig skyldig i en anden misforståelse. Det er jo slet ikke sådan, at straffelovstillægget var hårdt i problemet fradømmelse af rettigheder for dem, der blev dømt. Tværtimod, det var mildt. De gældende bestemmelser om borgerlige følger af straffe knyttet allerede til en straffedom på 4 eller 5 måneders fængsel, og de er spredt over hele retssystemet siden 1939, i 47 forskellige love. Der forekommer mig at være noget unormalt i, at man skal tage særligt hensyn til dem, der var — jeg sagde ikke straffet efter § 101, men som var straffskyldige efter § 101, men som er dømt efter straffelovstillægget og har fået straffe op til 2½ år, medens de borgerlige virkninger efter straffeloven ellers allerede følger med en straffedom på 4 eller 5 måneder.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Da den højtærede fiskeriminister ved sygdom er forhindret i at være tilstede i dag, skal jeg lade den sidste sag på dagsordenen udgå.

Der er da ikke mere at foretage i dette møde.

Tingets næste møde afholdes onsdag den 15. februar kl. 14 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 1 medlem til rigsretten.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 2. december 1946 i Washington vedtagen konvention angående regulering af hvalfangst.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om mål og vægt.

Mødet hævet kl. 13⁵⁰.